

opusdei.org

Prelato žinia (2020 m. gegužės 15 d.)

Palaipsniui baigiantis karantinui, mons. Fernando Ocariz kviečia ir toliau puoselėti apaštalines iniciatyvas bei savo gyvenimu liudyti buvimo Jėzaus mokiniais grožį.

2020-05-15

Mylimiausieji, tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Per praėjusias užsidarymo savaites daugelyje šalių pajutome savo

žmogiškąsias ribas, bet taip pat ir pamatėme žmonių kilnumą. Buvome liudininkai to, kaip virusas sudrumstė mūsų gyvenimą, kaip ir milijonų žmonių visame pasaulyje. Galbūt, išmokome labiau sąmoningai vertinti dalykus, kuriuos iki tol laikėme savaime suprantamais ir užtikrintais.

Melskimės ir toliau už mirusiųsius ir už jų artimuosius, kurie daugeliu atvejų negalėjo jų fiziškai lydėti paskutinėmis akimirkomis. Taip pat ir mes asmeniškai išgyvenome šį skausmą dėl daugelio Dievo Darbo tikinčiųjų, kurie iškeliavo į dangiškuosius namus, kur dabar mus užtaria.

Kita vertus, matėme dosnų, kartais didvyrišką, atsidavimą daugelio žmonių, kurie nepaliaujamai dirbo ligoninėse, kurie prižiūrėjo kitus savo namuose, kurie prailgindavo savo darbo dieną iš namų ar vykdė

visuomenei būtinus darbus, netgi rizikuodami užsikrėsti. Jų pavyzdys priminė mums šiuos žodžius, kuriais Jėzus kreipėsi į apaštalus per Paskutinę vakarienę: „aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja“ (Lk 22, 27).

Šios praėjusių dienų neeilinės aplinkybės daugeliui žmonių tapo paskatinimu susimąstyti apie gyvenimo prasmę ir neretai pažadino didesnę Dievo troškimą. Galbūt, taip atsitiko ir mums. Tuo pat metu, negalėjimas įprastu būdu priimti sakramentų - ypač Eucharistijos ir Atgailos - tikriausiai, paskatino labiau juos vertinti ir jų ilgėtis. Bet kuriuo atveju, stengiamės daugiau bendrauti su Viešpačiu ir priartinti prie Jo kitus. Dievas pasirodė artimas daugelyje aplinkybių ir suteikė mums stiprybės, kaip ir daugeliui kitų žmonių, kad įstengtume lydėti tuos, kurie liko vieniši arba ypač kentėjo.

Technologijų pagalba ir daugelio žmonių iniciatyvos dėka, ugdymo užsiėmimai, kuriuos siūlo Dievo Darbas vyko savo ritmu - kai kur netgi dar intensyviau. Dėkoju Dievui už apaštalinį užsidegimą savo dukterų ir sūnų, kurie skyrė laiko ir toliau kūrybingai skleisti Kristaus žinią. Daugelis žmonių su dideliu noru ir dėkingumu galėjo dalyvauti šiuose užsiėmimuose, pritaikytuose šio laiko aplinkybėms. Šios dienos padėjo mums pamatyti, kad skaitmeninės medijos taip pat ir ateityje galės teikti didelę pagalbą vykdant ugdomąją veiklą sunkiomis didesnio nuotolio, ligos ir pan. aplinkybėms ar organizuojant įvairius kitus užsiėmimus.

Žinoma, per visą šį laiką ilgimės daugelio žmonių fizinio artumo. Būtinai atstumas, kurį išlaikėme atnaujino mumyse tiesioginio asmeninio bendravimo troškimą, tiek su draugais, tiek per

formavimosi susitikimus - ratelius, susikaupimo dienas, meditacijas, asmeninius pasikalbėjimus ir doktrinos klases -, kurie po truputį iš naujo pradės vykti įprastu būdu.

Prieš kelias savaites, atkreipdamas dėmesį į Jėzaus santykį su mokiniais, Popiežius priminė, kad Bažnyčia save ugdo per „konkretų artumą“ (plg. Homilija, 2020-04-01), kuris pasireiškia gyvenimu arti Viešpaties per sakramentus ir arti kitų būnant šalia. Kaip jums sakiau prieš kelis mėnesius, mūsų namai „turi būti vietos, kur daugelis žmonių suranda nuoširdžią meilę ir išmoksta būti tikrais draugais“ (*Pastoracinis laiškas*, 2019-11-01).

Todėl puikiai suprantame Joną ir Andriejų kai klausia Jėzaus: „Mokytojau, kur gyveni?“ (Jn 1, 38). Jiems reikėjo jų kompanijos, reikėjo fiziškai būti su Kristumi ir ne tik sužinoti apie Jį iš to, ką kiti jiems

galėjo papasakoti. Šis Jėzaus artumas davė naują gilumą tai draugystei, kuri paskatino juos atiduoti savo gyvenimą, būti Apaštalais. Prisimenu šiuos šv. Josemaríos žodžius: „Jėzus moka dalintis jautrumu, sakyti padrašinantį žodį, į draugystę atsakyti draugyste: kokie nuostabūs pasikalbėjimai vyko Betanijos namuose su Lozoriumi, su Morta, su Marija!“ (*Laiškas*, 1965-10-24, nr. 10).

Nors daugelyje vietų palaipsniui grįžta santykinai įprastas gyvenimas, vis dar lieka kelias, kurį reikia įveikti. Prašykime Viešpaties stiprybės su gera nuotaika pakelti rimtus sunkumus, kuriuos šis laikotarpis atnešė šeimoms, profesinei aplinkai ir apaštalavimo iniciatyvoms. Nenustokime taip pat lydėti savo malda ir - kai įmanoma - pagalba asmenis, kurie skirtingose šalyse vis dar atsiduria ypač dramatiškose situacijose.

Išskirtinį gegužės mėnesį, ir taip pat globalinės mūsų pasaulio padėties akivaizdoje, labai ypatingai kreipiamės Mergelės Marijos, *Mater misericordiae* motiniško užtarimo.

Visa širdimi jus laimina

jūsų Tėvas

Roma, 2020 m. gegužės 15 d.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-zinia-2020-m-
geguzes-15-d/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-zinia-2020-m-geguzes-15-d/) (2025-04-11)